

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 8PP/13/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2122013420
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 07. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Caban, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2022:2122013420.1

Uznesenie

Okresný súd Trnava v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Cabana, PhD., a prísediacich H. P. a I. G., v trestnej veci odsúdeného C. H., nar. XX.XX.XXXX v F., trvale bytom C. XXX, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, o návrhu odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, na verejnom zasadnutí konanom dňa 21.07.2022 takto

rozhodol:

Podľa § 66 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, § 67 ods. 1 Trestného zákona, § 437 ods. 2 Trestného zákona a § 415 ods. 1 Trestného poriadku súd žiadosť odsúdeného: C. H., nar. XX.XX.XXXX v F., trvale bytom C. XXX, C., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený:
- rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 31.07.2014, sp. zn. 6T/40/2006, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 25.11.2014, sp. zn. 3To/112/2014,
z a m i e t a.

odôvodnenie:

Dňa 01.07.2022 bol Okresnému súdu Trnava doručený návrh odsúdeného C. H. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody - podaný prostredníctvom obhajcu JUDr. Ľudovíta R.. Odsúdený vykonáva v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou trest odňatia slobody vo výmere 20 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia (po zmene spôsobu výkonu trestu odňatia slobody), ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 31.07.2014, sp. zn. 6T/40/2006, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave zo dňa 25.11.2014, sp. zn. 3To/112/2014.

Odsúdený vo svojom návrhu poukázal na to, že vo výkone trestu odňatia slobody si poctivo plnil povinnosti, dodržiaval príkazy a nariadenia príslušníkov ZVJS, správal sa na požadovanej úrovni, nikdy nevyvolával konfliktné situácie. Celkovo bol 22-krát disciplinárne odmenený. K jeho polepšeniu výrazne prispel aj kontakt s rodinou, ktorý by po prípadnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody rád čo najviac zintenzívnil. Takisto poukázal na nepriaznivý zdravotný stav, ktorý trvá niekoľko rokov, pričom ide o nevyliciteľné choroby.

Na verejnom zasadnutí boli oboznámené tieto listinné dôkazy: oznámenie ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou zo dňa 03.06.2022, vysvedčenie I. gymnázium biskupa P. Jantauscha, príslub do zamestnania, hodnotenie ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou zo dňa 06.07.2022 spolu so skráteným výpisom odsúdeného, pripojený spis Okresného súdu Trnava sp. zn. 29PP/31/2021, a z neho: prepúšťacia správa, lekárska správa, posudok, uznesenie Okresného súdu Trnava zo dňa 12.03.2021, sp. zn. 29PP/31/2021, uznesenie Krajského súdu v Trnave zo dňa 01.06.2021, sp. zn. 3Tos/60/2021, pripojený spis Okresného súdu Trnava sp. zn. 6T/40/2006, a z neho: znalecký posudok od E.. F., E.. E. a H.. U., znalecký posudok od H.. U., rozsudok Okresného súdu Trnava zo dňa 27.03.2007, sp. zn. 6T/40/2006, uznesenie Krajského súdu v Trnave zo dňa 04.09.2007, sp. zn. 3To/41/2007, uznesenie Krajského súdu v Trnave zo 04.03.2014, sp. zn. 5Tos/29/2014, rozsudok Okresného súdu Trnava zo dňa 31.07.2014, sp.

zn. 6T/40/2006, uznesenie Krajského súdu v Trnave zo dňa 25.11.2014, sp. zn. 3To/112/2014, lustrácia v Registri obyvateľov, lustrácia v Centrálnnej evidencii správnych deliktov a priestupkov, odpis registra trestov, lustrácia ZVJS, a to čítaním ich podstatnej časti.

Z hodnotenia riaditeľa ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou vyplýva, že odsúdený C. H. bol dňa 28.07.2020 premiestnený do ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou na výkon trestu odňatia slobody. Po týždennom pobyte na nástupnom oddiele bol umiestnený na oddiel s diferenciačnou skupinou „B“, kde sa nachádza aj v súčasnosti. Do výkonu väzby bol dodaný dňa 07.03.2005 a dňa 04.09.2007 nastúpil aj do výkonu trestu v ÚVTOS Leopoldov. Adaptácia na podmienky výkonu väzby a následne výkon trestu prebehla bez väčších nedostatkov. Správanie bolo na požadovanej úrovni, ústavný poriadok a povinnosti z neho vyplývajúce dodržiaval, konflikty so spoluodsúdenými sa nevyskytovali, voči personálu ÚVTOS Leopoldov sa správal slušne. Z radov odsúdených funkciu nezastával. Zásady osobnej hygieny mal osvojené, ústrojovú disciplínu dodržiaval, v osobných veciach si udržiaval vyžadovaný poriadok. Pracovne bol zaradený na pracoviskách v ústave Rieker - ručné šitie obuvi, pracovisko Leon a na pracovisku H.. Po pracovnej stránke bol dlhodobo kladne hodnotený, pracovná morálka bola na požadovanej úrovni. Disciplinárne odmenený bol v ÚVTOS Leopoldov dvadsaťkrát za vzorné plnenie pracovných povinností, disciplinárne potrestaný nebol. Dňa 10.03.2017 bol rozhodnutím Okresného súdu Trnava sp. zn. 5Nt/80/2016 preradený na výkon trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia a dňa 20.07.2020 bol rozhodnutím Okresného súdu Trnava sp. zn. 3Nt/48/2020 preradený na výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Správanie, vystupovanie ako aj dodržiavanie stanovených noriem odsúdeným je od umiestnenia do ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou na požadovanej úrovni. Pokyny a príkazy príslušníkov zboru ako aj časový rozvrh dňa sa snaží rešpektovať a plniť, z radov odsúdených funkciu nezastáva. Zásady osobnej hygieny má osvojené, je čistotný, ústrojovú disciplínu dodržiava, v osobných veciach si udržiava požadovaný poriadok. Počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody bol dvadsať dvakrát disciplinárne odmenený, naposledy dňa 14.02.2022 za rozvoj svojej osobnosti, disciplinárne potrestaný nebol. Počas výkonu trestu prejavil záujem o ďalšie vzdelávanie, v súčasnosti je študentom druhého ročníka Arcibiskupského gymnázia biskupa P. Jantauscha v Q. - detašovaná trieda v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou. Pracovne zaradený nie je z dôvodu štúdia na gymnázium, na oddiele sa zapája do činností pre všeobecný rozvoj osobnosti odsúdeného v oblasti udržiavania čistoty a upravenosti ubytovacích a spoločných priestorov ústavu. Kontaktuje sa všetkými dostupnými formami s matkou a sestrou, vzťahy v rodine sú harmonické a o odsúdeného rodina prejavuje záujem. Po prepustení z výkonu trestu sa plánuje vrátiť na adresu trvalého pobytu. Odsúdenému je venovaný individuálny prístup so zameraním na prehodenie doterajšieho spôsobu života, je vedený k zodpovednosti za svoje správanie a k rešpektovaniu interných a spoločenských noriem. Na základe uvedených skutočností riaditeľ ústavu konštatoval, že odsúdený plní stanovené ciele programu zaobchádzania, jeho resocializačná prognóza sa podľa hodnotenia rizika sociálneho zlyhania javí ako menej priaznivá. Dňa 12.03.2021 na pojednávaní Okresného súdu Trnava o podmieničnom prepustení odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody sp. zn. 29PP/31/2021 bolo žiadosti odsúdeného zo strany súdu vyhovie, proti uzneseniu súdu sa odvolal prokurátor, Krajský súd v Trnave vyhovel námietkam prokurátora a dňa 01.06.2021 pod sp. zn. 3Tos/60/2021 návrh odsúdeného o podmieničné prepustenie zamietol. V závere skonštatoval, že odsúdený preukazuje splnenie podmienok na podmieničné prepustenie a odporučil ho podmienične prepustiť.

Zo skráteného výpisu odsúdeného vyplýva dátum možného podmieničného prepustenia dňom 04.03.2020.

Z odpisu registra trestov odsúdeného vyplynulo, že bol doposiaľ 3-krát súdne trestaný.

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Trnava na verejnom zasadnutí v rámci konečného návrhu uviedla, že navrhuje žiadosť odsúdeného o podmieničné prepustenie zamietnuť. Je pravdou, že odsúdený má veľmi dobré hodnotenie z ÚVTOS a spĺňa aj formálnu podmienku na podmieničné prepustenie, avšak poukázala na to, že odsúdený sa dopustil tej najzávažnejšej trestnej činnosti a to vraždy, pričom ju spáchal krátko po tom, čo bol podmienične prepustený z výkonu iného trestného činu. Zároveň poukázala aj na súdom oboznámené znalecké posudky zo spisu Okresného súdu Trnava, sp. zn. 6T/40/2006, kde je hodnotená osobnosť odsúdeného a aj jeho motivácia k páchaniu trestnej činnosti, pričom je zrejmý surový spôsob spáchania tohto trestného činu, aj to, že osobnosť odsúdeného je egocentrická, bez nedostatku vyšších citových hodnôt, trpí zmiešanou poruchou osobnosti a aj preto je prognóza jeho resocializácie veľmi sporná. Ide o skutočnosti, ktoré nie je možné zmeniť ani podmienkami

výkonu trestu, je zrejmé, že odsúdený sa na výkon trestu adaptoval, dokáže sa tu slušne správať a dosahovať odmeny, avšak vzhľadom už na uvedené skutočnosti nie je dôvodný predpoklad, že aj v prípade podmieneného prepustenia by viedol riadny život.

Obhajca odsúdeného na verejnom zasadnutí v rámci konečného návrhu uviedol, že navrhuje žiadosť odsúdeného vyhovieť a podmiennečne ho z výkonu trestu odňatia slobody podmiennečne prepustiť za stanovenia povinností a obmedzení, ktoré súd uzná za vhodné pri uložení adekvátnej skúšobnej doby. Nesúhlasí so stanoviskom prokuratúry, pokiaľ poukazuje na charakter trestnej činnosti, tak tento je zohľadnený vo formálnej podmienke v zmysle trestného zákona, a to v potrebnej časti, ktorú si odsúdený musí vykonať. Pri takomto prísnom výklade prezentovanom zo strany prokuratúry by nebolo možné podmiennečné prepustenie v podstate vôbec, avšak trestný zákon nevyklučuje ani podmiennečné prepustenie osoby, ktorá bola odsúdená za vraždu. Čo sa týka odkazu na znalecké posudky, je toho názoru, že pokiaľ by súd na ich základe zamietol žiadosť odsúdeného o podmiennečné prepustenie, došlo by tak k stavu založenom na dôvodných pochybnostiach, pretože tieto posudky boli vypracované pred vyše 15 rokmi a nezohľadňujú ani pôsobenie výkonu trestu na odsúdeného. Preto skôr odporučil zamerať sa na hodnotenie odsúdeného, ktoré je veľmi pozitívne. V ÚVTOS Leopoldov bol pracovne dlhodobo kladne hodnotený - dvadsaťkrát odmenený. Ďalej poukázal aj na to, že od posledného rozhodovania o žiadosti o podmiennečné prepustenie získal ďalšie dve disciplinárne odmeny, zapája sa stále do činnosti pre všeobecný rozvoj. Už sú známe aj jeho výsledky v štúdiu, v ktorom prospieva s vyznamenaním a plní ciele stanovené programom zaobchádzania. Je toho názoru, že tento profil osobnosti odsúdeného, ktorý vychádza z hodnotení riaditeľov ÚVTOS, jednoznačne preukazuje jeho polepšenie ako aj predpoklad vedenia riadneho života do budúcnosti. Odsúdený má možnosť začleniť sa aj do rodinného kolektívu, s rodinou udržiaval a udržiava intenzívny kontakt, môže poskytovať pomoc svojej matke, vzhľadom na jej vek a s tým spojené obmedzenia a to situáciu v rodine, keď došlo k úmrtiu jeho otca.

Odsúdený na verejnom zasadnutí uviedol, že mu je ľúto čo sa stalo a požiadal súd, aby mu umožnil viesť riadny život. V rámci konečného návrhu uviedol, že sa stotožňuje so stanoviskom svojho obhajcu.

Podľa § 66 ods. 1 Trestného zákona, súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody,

b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody,

c) ak ide o osobu odsúdenú za zločin, ktorá nebola pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody po výkone polovice uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody; súd zároveň nariadi kontrolu technickými prostriedkami.

Podľa § 66 ods. 2 Trestného zákona, pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.“

Podľa § 67 ods. 1 Trestného zákona, osoba odsúdená za obzvlášť závažný zločin alebo osoba odsúdená na trest odňatia slobody podľa § 47 ods. 2 okrem osoby odsúdenej na doživotie môže byť podmiennečne prepustená až po výkone troch štvrtín uloženého trestu odňatia slobody.

Podľa 437 ods. 2 Trestného zákona, pri posudzovaní splnenia podmienok na rozhodovanie o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody alebo rozhodovaní o podmiennečnom upustení od výkonu zvyšku trestu pri trestoch uložených po nadobudnutí účinnosti tohto zákona za trestný čin podľa zákona č. 140/1961 Zb. Trestný zákon v znení neskorších predpisov, postupuje sa podľa tohto zákona.

Z citovaných ustanovení vyplýva, že súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť z výkonu trestu po splnení jednak formálnej podmienky, a to zákonom stanovenej doby výkonu trestu, a jednak po splnení dvoch materiálnych podmienok, ktorými sú plnenie povinností a správanie odsúdeného, ktorými

preukázal polepšenie sa a skutočnosť, že od odsúdeného možno očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Zmysel podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu, bol páchatel' automaticky prepustený po odpykaní stanovenej doby na slobodu, bez zreteľa na to, aká je prognóza jeho ďalšieho správania. Podmienené prepustenie je totiž na mieste len v tom prípade, ak vzhľadom ku všetkým okolnostiam, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život. Podmienené prepustenie má mať na odsúdeného výchovný vplyv a to nielen ten, že iba v skúšobnej dobe po podmienenom prepustení bude odsúdený viesť riadny život, ale predovšetkým ten, že odsúdenému je daná šanca na riadny život s tým, že sa už trestnej činnosti viac nedopustí, nakoľko rozhodnutím o podmienenom prepustení súd prezumuje, že výkon trestu odňatia slobody splnil vo vzťahu k osobe odsúdeného svoj účel. Pritom platí, že ak súd nezistí „polepšenie sa“ odsúdeného, nemôže ani dospieť k záveru, že by odsúdený po podmienenom prepustení viedol riadny život. Súd tiež uvádza, že z povahy inštitútu podmieneného prepustenia vyplýva, že jeho uplatnenie nemá byť automatické a nemá sa stať pravidlom, ale má sa uplatniť iba výnimočne, kedy jeho uplatnenie budú odôvodňovať okolnosti konkrétneho prípadu.

Uplatnenie fikcie neodsúdenia, čo znamená, že sa na odsúdeného hľadí, ako keby nebol odsúdený, nebráni tomu, aby ju súd zohľadnil pri posudzovaní osobnosti odsúdeného, jeho náchylnosti k páchaniu trestnej činnosti, vzťahu k spoločenským hodnotám chráneným právnymi predpismi, a teda pri celkovom hodnotení možnosti nápravy odsúdeného. Zahladením odsúdenia alebo zákonnou fikciou neodsúdenia totiž zaniká iba skutočnosť odsúdenia za trestný čin, nie však aj samotná skutočnosť, že páchatel' spáchal trestný čin a bol zaň právoplatne odsúdený, keďže aj zahladené odsúdenie dáva obraz o osobe odsúdeného a jeho sklonoch páchať trestnú činnosť a oprávňuje súd skúmať existenciu očakávania vedenia riadneho života odsúdeným po jeho prípadnom podmienenom prepustení z výkonu trestu (Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 05.06.2019, sp. zn. 6Urtos/1/2019).

Rozhodnutie o podmienenom prepustení je fakultatívnej povahy, čo znamená, že naň neexistuje právny nárok, ktorého by sa mohol odsúdený domáhať ihneď, ak sa po určité zákonom stanovenej doby správal vo výkone trestu slušne a vzorne si plnil uložené povinnosti (Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 05.06.2019, sp. zn. 6Urtos/1/2019).

Súd v zmysle § 2 ods. 12 Trestného poriadku vyhodnotil dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, a dospel k nasledovným záverom.

Prvá zákonná (formálna) podmienka splnená je. Odsúdený vykonal potrebnú časť trestu odňatia slobody podľa § 67 ods. 1 Trestného zákona v spojení s § 437 ods. 2 Trestného zákona ku dňu 04.03.2020. Ku dňu rozhodovania súdu o žiadosti odsúdeného dňa 21.07.2022 je táto podmienka splnená.

Druhá zákonná (prvá materiálna) podmienka a to tá, že odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie, podľa názoru súdu splnená je. Súd poukazuje na hodnotenie riaditeľa ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, podľa ktorého je správanie, vystupovanie, ako aj dodržiavanie stanovených noriem odsúdeným na požadovanej úrovni. Odsúdený plní pokyny a príkazy príslušníkov zboru ako aj časový rozvrh dňa, počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody bol spolu 22-krát disciplinárne odmenený, disciplinárne potrestaný nebol. Súd v prospech splnenia prvej materiálnej podmienky poukazuje aj na vytvorenie podmienok u odsúdeného na zmenu spôsobu výkonu trestu odňatia slobody z ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia postupne až do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Súd hodnotí správanie odsúdeného vo výkone trestu kladne, odsúdenému za jeho aktívnu činnosť boli udelené disciplinárne odmeny, pričom v jeho správaní neboli konštatované nedostatky, preto súd dospel k záveru o splnení prvej materiálnej podmienky.

Tretia zákonná (druhá materiálna) podmienka, t. j. dôvodné očakávanie vedenia riadneho života odsúdeného po jeho prepustení na slobodu, podľa názoru súdu splnená nie je. Súd k uvedenému záveru dospel s poukazom na trestnú minulosť odsúdeného, závažnosť trestného činu, pre ktorý bol odsúdený, a v neposlednom rade na skutočnosť, že sa tak závažnej trestnej činnosti, akou vražda fyzicky slabšej ženy s úmyslom získania majetkového prospechu bez pochybností je, dopustil len krátko

nato, ako mu uplynula skúšobná doba po predchádzajúcom podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody v inej trestnej veci. Nemožno v neprospech odsúdeného opomenúť ani tú skutočnosť, že odsúdený nebol uznaný za vinného len z trestného činu vraždy, ale aj z trestného činu lúpeže, podstatou ktorej bol záujem získať finančné prostriedky z banky pomocou zbrane - pištole, pričom súd osobitne poukazuje na to, že odsúdený najprv zavraždil poškodenú, a o 3 mesiace neskôr vykonal lúpež v banke, teda ani vražda poškodenej u odsúdeného nespôsobila to, že by sa trestnej činnosti neskôr nedopustil, či už z obavy z odhalenia alebo kvôli možným výčitkám svedomia. Je teda viac ako zrejmé, že hoci odsúdený zo strany spoločnosti resp. súdu už raz dostal šancu preukázať svoje polepšenie a nápravu, túto nielenže nevyužil, ale práve naopak preukázal, že jemu poskytnutá dôvera nemala na jeho osobnosť žiadny prevýchovný účinok, nakoľko krátko na to sa dopustil tej najzávažnejšej formy trestnej činnosti - trestného činu vraždy, a neskôr aj lúpeže, teda obidva trestné činy sa vyznačovali násilným charakterom a boli vykonané s úmyslom získania majetkového prospechu. Očakávanie vedenia riadneho života v budúcnosti v prípade podmiennečného prepustenia nemožno vykladať reštriktívne tak, že sa očakáva vedenie riadneho života len počas skúšobnej doby podmiennečného prepustenia, ale toto ustanovenie je potrebné vykladať spôsobom, že odsúdený bude viesť riadny život dlhodobo aj po skončení skúšobnej doby podmiennečného prepustenia. Preto ani doposiaľ získaných 22 disciplinárnych odmien, kontakt odsúdeného s rodinou a jeho nepriaznivý zdravotný stav, nepredstavujú z pohľadu súdu také podstatné okolnosti, ktoré by súd presvedčili o schopnosti odsúdeného viesť v budúcnosti riadny život. Konštatované dôvodné pochybnosti o schopnosti odsúdeného viesť riadny život naďalej pretrvávajú. Podporne súd poukazuje aj na uznesenie Krajského súdu v Trnave zo dňa 01.06.2021, sp. zn. 3Tos/60/2021, kedy súd naposledy rozhodoval o podmiennečnom prepustení odsúdeného na slobodu, pričom rozhodol tak, že žiadosť odsúdeného zamietol, pretože nezistil podmienky pre podmiennečné prepustenie s poukazom na predchádzajúce podmiennečné prepustenie, osobnosť odsúdeného a povahu trestnej činnosti. Je zrejmé, že odsúdený sa na výkon trestu adaptoval, dokáže sa slušne správať a dosahovať disciplinárne odmeny, účelom trestu je však predovšetkým ochrana spoločnosti pred páchatelmi trestných činov a zmysel podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie resp. vzorné plnenie pracovných povinností mohol byť odsúdený automaticky prepustený po odpykaní stanovenej doby na slobodu. Aj z hodnotenia riaditeľa ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou vyplýva, že odsúdený hoci plní stanovené ciele programu zaobchádzania, jeho resocializačná prognóza sa podľa hodnotenia rizika sociálneho zlyhania javí ako menej priaznivá. Pri rozhodovaní sa súd podporne opiera aj o znalecké posudky z pripojeného spisu Okresného súdu Trnava sp. zn. 6T/40/2006, z ktorých je možné posúdiť osobnostné črty odsúdeného, a z ktorých vyplýva aj to, že odsúdený trpí zmiešanou poruchou osobnosti, je egocentrický bez nedostatku vyšších citových hodnôt, pre získanie finančného prospechu sa dopustil závažnej násilnej činnosti proti iným ľuďom. Tieto listiny rovnako nemožno hodnotiť v prospech vedenia riadneho života v budúcnosti.

Pokiaľ obhajoba poukazovala na skutočnosť, že pri posudzovaní charakteru trestnej činnosti by podmiennečné prepustenie vôbec nebolo možné, súd uvádza, že osobu odsúdenú za obzvlášť závažný zločin je možné podmiennečne prepustiť, avšak konkrétne u odsúdeného k samotnej povahe trestnej činnosti pristúpili aj tie skutočnosti, že odsúdený bol uznaný za vinného aj za trestný čin lúpeže a tieto skutky spáchal v krátkej dobe po predchádzajúcom podmiennečnom prepustení, čo podľa názoru súdu vylučuje očakávanie vedenia riadneho života v budúcnosti.

Pokiaľ obhajoba poukazovala na časový odstup od vypracovania oboznámených znaleckých posudkov, súd uvádza, že tieto hodnotil len podporne smerom k dotvoreniu osobnosti odsúdeného, pričom rozhodujúce pre zamietnutie návrhu odsúdeného boli skutočnosti a to povaha spáchanej trestnej činnosti (vražda a lúpež, oboje s majetkovým motívom) a okolnosti jej spáchania (krátke obdobie po uplynutí skúšobnej doby predchádzajúceho podmiennečného prepustenia).

Záverom súd sumarizuje, že súd síce pozitívne hodnotí a oceňuje správanie odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody, vrátane jeho záujmu o prácu, vzdelanie a sociálny kontakt, avšak ani tieto skutočnosti v dostatočnej miere nerozptýlili dôvodné pochybnosti o schopnosti odsúdeného viesť riadny život v budúcnosti, ktoré súd uviedol v predchádzajúcich častiach rozhodnutia.

Vzhľadom na vykonané dokazovanie a vyššie uvedené skutočnosti a úvahy súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia, teda tak, že návrh odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorá má odkladný účinok. Sťažnosť sa podáva na Okresný súd Trnava a to do 3 (troch) pracovných dní od oznámenia uznesenia, a rozhoduje o nej Krajský súd v Trnave. Oznámením uznesenia je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba uznesenie doručiť, alebo doručenie rovnopisu uznesenia. Právne neúčinná je sťažnosť podaná osobou, ktorá sa svojho práva podať sťažnosť výslovne vzdala.